

Simona Miheuțiu s-a născut în Codlea, județul Brașov. A absolvit Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca și este de profesie medic oncolog. În anul 2019 a debutat cu primul său roman, „Fereastră spre mâine”, la editura Total Publishing din București, iar în 2020, la aceeași editură, i-a apărut romanul „Destinul, o jucărie stricată”. A publicat în numeroase antologii atât proză scurtă, cât și poezii. A participat la concursuri literare de proză scurtă și de poezie, obținând numeroase distincții și premii care marchează recunoașterea sa pe plan literar. Simona Miheuțiu trăiește în Oradea.

SIMONA MIHEUȚIU

geometrii de suflet

Ilustrații Iris Rîpă

TOTAL PUBLISHING

București, 2021

CUPRINS

CUVÂNT-ÎNAINTE	7
SUB SEMNUL PRIETENIEI	9
TITLUL CĂRȚII.....	11
CINE ESTE AUTORUL CĂRȚII TALE?.....	12

AMINTIRI RĂSFIRATE ÎN ANOTIMPURI

AMINTIRI DE PE DRUM	15
MAMA.....	16
TATĂLUI MEU, DE SFÂNTUL VASILE	17
CÂND SE NAȘTE UN COPIL.....	18
COPILUL CARE-AM FOST.....	19
MOȘ NICOLAE.....	20
INSULA PUSTIE	21
CANDOARE.....	22
RĂSĂRIT.....	23
PRIETENIE, CE BINE CĂ EȘTI!	24
LINIȘTE.....	25
POETA	26
PRIETENIE	27
REVEDERE	28
APOSTOLI ALBI	29
GHICITUL ÎN CAFEA	30
TÂNĂR ȘI BĂTRÂN	31
TRISTEȚI DE APRILIE.....	32
TE PORT ÎN INIMA MEA, VARĂ.....	33
TAIFAS FĂRĂ GRAI	34
ÎNȘELĂTOAREA TOAMNĂ.....	35
IARNA, COPACII.....	36
DEPRESIE DE IARNĂ	37
ÎN PRAG DE AN NOU	38
CIOBURI DE POVESTE	39
ÎNGHEȚ	40

CĂLĂTORI ÎN TIMP

CLEPSIDRA	43
SCARA VIETȚII.....	44
VIAȚA CU RÂS ȘI PLÂNS	45
CĂLĂTORI ÎN TIMP.....	46
DESPRE PREZENT	47
E NOAPTE.....	48
CEASORNICARUL	49
UN TIMP AL NIMĂNUI	50
ECOUL CUVINTELOR NEROSITTE.....	51
TIMPUL.....	52
MURIM PUȚIN CÂTE PUȚIN.....	53
FRICA	54
LUMÂNĂRI APRINSE	55
ROBOȚICA	56
DESPRE VIITOR ȘI I.A.....	57
IERTÂND URA	58
ALB	59
ESTE TÂRZIU CA SĂ IUBIM?.....	60
TÂLHARUL	61

GEOMETRII DE SUFLET

PIRAMIDA VIETȚII.....	65
GEOMETRIA IUBIRII	66
AXE PERPENDICULARE.....	67
TRIUNGHI DREPTUNGHIC	68
PARALELOGrame MATINALE	69
EMOȚII ÎN TRAPEZ.....	70
CLIFE TANGENTE.....	71
π (Pi)	72
VARIABILA „X”.....	73
ROMANȚA CU ANTEI DE IUBIRE	74
ROMBURI CU GEOMETRII DE SUFLET	75
DEFECTUL CERCULUI	76
POEZIA	77
UNGHERUL DE SINGURĂTATE.....	78
IUBESC EFEMER	79

CÂND IUBIM...

CÂND IUBIM.....	83
INFINIT PE VERTICALĂ.....	84
PĂMÂNT ȘI MARE.....	85
ÎMPREUNĂ.....	86
POLI OPUȘI.....	87
IUBIREA LUI DRAGOBETE.....	88
ÎNSPUMATĂ IUBIRE.....	89
SURÂS ODISEIC.....	90
FANTEZIE.....	91
CONTUR.....	92
INIMI CIOBITE.....	93
AI UCIS IUBIREA.....	94
FLACĂRĂ ÎN NOAPTE.....	95
EGOISTA IUBIRE.....	96
DIALOG.....	97
MĂRȚIȘORUL IUBIRII.....	98
LILIAȘ.....	99
NU-MĂ-UITA.....	100

CULOAREA MUZICII DIN NOI

♩ CHEIA SOL.....	105
ȚURCUBEU.....	106
SE POARTĂ ALBASTRU.....	107
CEAȚA VIOLET.....	108
PEISAJ, CU DRAGOSTE.....	109
UN STROP DE GALBEN.....	110
AMURG PORTOCALIU.....	111
VIS DE VERDE.....	112
SĂRUT DE MAC ÎN FLOARE.....	113
INDIGO (I).....	114
NDIGO (II).....	115
ROȘUL FLORILOR DE MAC.....	116
URARE ÎN PARFUM DE ROZE.....	117
CONCERT DE VARĂ.....	118
DANSÂND CU UMBRA.....	119

TANGO.....	120
PE CORZI DE CHITARĂ.....	121
ÎN PAȘI DE VALS.....	122
RITM DE ROCK'N ROLL.....	123
DACĂ VREODATĂ.....	124
SUNETUL TĂCERII.....	125

ILUZIA LIBERTĂȚII

CRUCE.....	129
ILUZIA LIBERTĂȚII.....	130
ZIG-ZAG.....	131
SE RĂZBOIESC BOGAȚII.....	132
COD GENETIC.....	133
ORAȘ ABASTRU.....	134
SERA FERMECATĂ.....	135
ECOUL CUVINTELOR NEROSHITE.....	136
BLESTEM.....	137
COADA DE TOPOR.....	138
ȘUTER CĂTRE DECEBAL.....	139
ȘUTER DE LUP.....	140
ATĂTA AȘTEPTARE.....	141
DULCE GRAI.....	142
EMINESCU.....	143
BIET ROMÂN.....	144
PARADOXUL DOINEI NOASTRE.....	145
BALADA ROMÂNULUI PLECAT.....	146
NU UITA.....	147
PĂDURE, TU.....	148
ULTIMUL CÂNT DE LEBĂDĂ.....	149
A OBOSIT SPERANȚA.....	150
LIBERTATE LIMITATĂ.....	151
ARLECHIN.....	152
AICI NE-AM ISCĂLIT CU DOR.....	153
SURORII MELE, MOLDOVA.....	154

SUB SEMNUL PRIETENIEI

puterea metaforei, extrage mesajul cuvintelor, înmulțește emoția cu gândul pentru a obține un rezultat final pe care sufletul cititorului să îl poată absorbi.

De aceea o parte dintre poeziile din acest volum sunt inspirate din matematică sau fizică, fie prin tema abordată, fie prin încadrarea versurilor în forme geometrice sau prin utilizarea șirurilor matematice.

Sentimentele de iubire se exprimă cel mai bine și mai frumos prin poezie. Amintirile capătă o nostalgie aparte atunci când sunt sculptate în vers. Asta am descoperit și eu în primele mele creații poetice.

Poezia este sublimul unei limbi, vorbite cu inima și trăite cu gândul.

Toate acestea m-au apropiat de ideea de a scrie versuri. Sper ca prin aceste poezii să ajungă emoția și mesajele mele în spațiul interior al cititorilor.

Simona Mihuțiu

Un om cald, generos prin prisma profesiei sale medicale dar și ca vocație, Simona Mihuțiu și-a urmat glasul interior și chemarea spre literatură, mai întâi către proză și acum prin acest debut în poezie. Scrisul, de cele mai multe ori inițiat în adolescență, într-un tumult emoțional și apoi abandonat la maturitate, este în cazul ei, dimpotrivă, un gest ivit din experiență și trăiri decantate. Poezia apare, organic, dintr-o nevoie autentică de dialog cu sinele și de căutare a sensurilor profunde într-o activitate dominată de suferință și sacrificiu de sine (ilustrate edificator în textul „Apostoli albi”).

Exersând o confruntare cotidiană cu moartea (una dintre cărțile sale de proză vorbește de acest sfârșit care variază în formele sale dar care vine, totuși, cu precizia unui metronom, ca și cum viața ar fi numai „cronica unei morți anunțate”), autoarea abordează lucid suferința și inevitabilul condiției umane, cu dimensiunea sa tragică. Totuși, ochiul rămâne întors cu generozitate și uneori cu nostalgie către inocență, candoare, copilărie și mai ales prietenie. De fapt aceasta din urmă e, probabil, firul dominant al volumului, anunțat încă din „Cuvântul-înainte”, căci volumul însuși a apărut, se pare, impulsionat de un gest de prietenie.

Poezia Simonei Mihuțiu e una pentru toate anotimpurile, vorbind astfel de experiențe care s-au decantat de-a lungul anilor și al unui spectru întreg de trăiri. Această varietate

e bine evidențiată de aplecarea spre culoare, una dintre caracteristicile poeziei sale fiind cea a diversității cromatice. Cu talent sinestezic, autoarea își plasează „geometriile de suflet” într-o viziune profund cromatică căreia îi adaugă și trimiterele muzicale explicite. Iată câteva „mostre de culoare” din poezia sa: „Te-mbrățișez cu verdele din frunze /Albastrul tău să-l simt ușor pe tâmpile.../ Și curgi spre mine, apa să mă umple”, „Îmi zboară-n vânt un vis de verde”, „În roșu să murim/ Ca să renaștem după”, „Ți-e verdele-ntomnat în renunțare” și evantaiul cromatic nu se încheie aici.

Rotund, volumul îndeplinește astfel promisiunea geometrică. Iar poeziile care deschid și închid volumul ilustrează programul său literar. Astfel, lirica Simonei Mihuțiu este una a vieții, cu toate anotimpurile și nuanțele sale, o poezie căreia „nimic omenesc nu îi este străin”, scrisul identificându-se astfel cu existența însăși: „Ești poezia vieții tale, cu bune și cu rele!”.

Cu prietenie,
Andrada Fătu-Tutoveanu

TITLUL CĂRȚII

Viața fiecăruia din noi este o carte
Pe care-o lecturăm rapid, filă cu filă,
Scrisă celest cu o cerneală volatilă,
Ultima copertă având niște erate.

Tentat poți fi mai repede s-o-nchei,
Să sari peste capitole de viață.
Epicul se pierde-atunci în ceață,
Nemaitrăind în carte, tu, eroul ei.

Plictisit, ai vrea s-o pui deoparte,
Însă numai dacă citești pân-la final
Afli ce este ficțiune și ce este real,
Deznodământul de la sfârșit de carte.

Cuvântul se-ncovoiaie uneori de lacrimi,
Printre rânduri, alteori, poți găsi iubirea,
Făcând ca-n puls să-ți bată însăși fericirea -
Așa e ea, complexă carte, cu umor și patimi.

Cartea este scrisă cu literele sorții,
Are lyric, epic, basm și poezie,
La final rămâne a vieții fantezie,
Un tâlc și o dilemă: care-i titlul cărții?

CINE ESTE AUTORUL CĂRȚII TALE?

Ca să-ți scrii a vieții carte
Ai pus sârg, ai pus credință,
Rând pe rând ai pus de toate,
Din ce ai avut putință.

De ce să lași pe alții
să-ți dicteze cât să scrii,
cât gândești și cum să fii?

De ce le dai a ta peniță,
De ce îi lași, umil, pe alții,
Să-ți semneze toți ratații
Pe-un fragment de conștiință?

De ce să lași pe alții
să-ți dicteze ce să scrii,
ce iubești și cum să fii?

Un puțin de libertate,
Un strop răsucit de gând,
Vor ieși treptat din rând,
Vor sări absurd din carte,

Atunci când lași pe alții
să-ți dicteze cum să scrii,
cum să simți și ce să fii.

Fii autorul cărții tale,
Proptește-te-n ființa ta,
Numele nu-l antama,
Să nu rămâi cu pagini goale!

Nu-i lăsa pe alții
să-ți dicteze unde scrii,
cum trăiești și cât să fii.

Amintiri răsfirate
în anotimpuri

AMINTIRI DE PE DRUM

Un
drum
tainic mă
urcă, dispore apoi
după un cot,
lasă în urmă-i
doar ceață și ploii.
De-a lungu-i,
presărate-amintiri
foșnesc în frunze
tristeți și iubiri.
Unele-au fost
hrană de drum,
altele, însă, rămân
să poarte postum
ale mele trăiri,
purtate de-o pală
de gând, să se aștearnă
în file de carte, aici,
pe Pământ.